

de tilfælde, hvor dommeren kan tilkaldes, jfr. stk. 2, nr. 4.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 5, 2. punktum. Bestemmelsen giver mulighed for, at mere end én dommer kan beskikkes til hvervet i retskredse med flere dommere.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2. Bestemmelsen om, at dommeren ikke har stemmeret, findes i forslaget § 17.

§ 3, stk. 3, i den gældende lov er udeladt med henblik på nærmere behandling i cirkulære.

Til § 15.

Om denne nye bestemmelse henvises til de administrative bemærkninger i afsnit III. 1.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, stk. 3, 3. punktum.

Til § 17.

Stk. 1 svarer for dommerens vedkommende til den gældende lovs § 3, stk. 2, 4. punktum, og § 9, stk. 2, 5. punktum. Indsendelse af protokoludskrift til landsnævnet er anset for påkrævet som følge af, at den almindelige indberetningspligt til amtet i henhold til den gældende lovs § 89 er ophævet. Disse regler bør også gælde de tilfornordnede pædagogisk-psykologiske konsulenter og embedslægerne, når de deltager i børneværnenes møder.

Embedslægerne har hidtil været honoreret for deres medvirken i børneværnsager efter socialministeriets cirkulære af 21. april 1961. Der bør formentlig fortsat ydes embedslægerne honorar pr. sag og pr. undersøgelse.

Der har ikke været ydet vederlag til dommeren, men efter henstilling fra dommerforeningen er det foreslået, at socialministeren også skal fastsætte regler for vederlag til dommeren. Den vejledningsvirksomhed, dommeren udfører over for børneværnene, kan formentlig ikke med rette betragtes som et led i dommerens almindelige tjenesteplichter.

Hvervet som pædagogisk-psykologisk konsulent følger ikke en bestemt tjenestemandstillings og må allerede af den grund vederlægges særskilt.

For at fremme anvendelsen af særligt sagkyndige foreslås udgifterne afholdt af staten med delvis refusion, jfr. § 108, stk. 2.

Til § 18.

Bestemmelsen, der er ny, erstatter reglerne i kap. III i den gældende lov, jfr. bemærkningerne i afsnit III. 5. Reglerne om tilsyn med plejeforhold findes i forslaget § 64 og kapitel 12.

De nye bestemmelser indeholder dels adgang for børne- og ungdomsværnet til at tilbyde familierådgivning til familier med børn, som efter børneværnets opfattelse har behov for sådan rådgivning, dels forpligtelse til at tilbyde familierådgivning til visse grupper, som antages i særlig grad at trænge til vejledning og støtte. Hvilke grupper der skal omfattes af det rådgivningsarbejde, kommunerne har pligt til at iværksætte, må nærmere angives i cirkulærebemælinger, udfærdiget af socialministeriet på grundlag af nærmere undersøgelse af behovet.

I forpligtelsen til at etablere en rådgivning ligger selvsagt, at denne skal opfylde visse mindstekrav til indhold og omfang. Men bestemmelsen muliggør endvidere, at kommuner, der har konstateret et videre behov for familierådgivning, og som endvidere har mulighed for at imødekomme dette behov, kan etablere rådgivning for videre kredse end dem, der er omfattet af den obligatoriske rådgivning.

Til rådgivningsarbejde af særlig udbygget art kan der ydes tilskud efter reglerne i § 19. Det er herved tilsigtet at give børne- og ungdomsværnene tilskyndelse til at foretage et forebyggende børneværnsarbejde udover, hvad man har ment at kunne foreskrive som obligatorisk.

Det bemærkes, at forpligtelsen kun angår børneværnets henvendelse til familierne. Der er derimod ikke i denne bestemmelse nogen pligt for familierne til at tage imod børne- og ungdomsværnets tilbud. Såfremt børneværnet i de enkelte tilfælde anser forholdene for at være således, at rådgivning og tilsyn er påkrævet, uanset at forældrene stiller sig afvisende over for børneværnets tilbud, må børneværnet gå frem efter reglerne i kapitel 4 og eventuelt beskikke en tilsynsværge for barnet.

Til § 19.

Bestemmelsen, der er ny, tilsigter at tilskynde børne- og ungdomsværnene til at etablere effektive familierådgivningsordninger, jfr. de almindelige bemærkninger i afsnit III.5., hvortil i øvrigt henvises. Det forudsættes, at man i den praksis, der opbygges med hensyn til anerkendelse af refusionsberettigede ordninger, lægger vægt på kun at anerkende sådanne ordninger, som byder på et virkeligt effektivt rådgivningsarbejde.

Reglen om, at udgifterne skal kunne adskilles fra børne- og ungdomsværnets øvrige administrationsudgifter, er af regnskabsmæssig karakter og indebærer ikke, at den anerkendte tilsynsvirksomhed i tid og sted skal fremtræde udadtil som adskilt fra børneværnets øvrige arbejde. Det må tværtimod være ønskeligt, at der sker en koordination af alle grenene af børneværnsarbejdet.